

[CZARODZIEJNIK *sb m*

a jasne; teksty nie oznaczają é oraz ó.

sg N czarodziejnik. ◇ pl G czarodziejnik(o)w.

Sł stp notuje, Cn brak.

Człowiek uprawiający czary, sztuki magiczne: przeciw náukam czárodzieynikow/ íą niektóre záfie obrony ErazmJęzyk 08 (Linde); A iefliżeby [czary] náleżione były/ ma być pytan ten Czárodzieynik/ iákimi słowy álbo iáko íye s tym obchodził. GroicPostępek 17 (Linde).

Synonimy: astrolog, astronom, czarnoksiężnik, czarownik, gadacz, gusłnik, gwiazdarz, kuglarz, mag, matacz, malefik, nigromantyk, praktykarz, pyton, wieszczek, wieszczy, wrożek, zaklinaciel, zwodnik.

Cf [CZARODZIEJCA]

ZZa